21/06/2021

Η εορτή του Αγίου Πνεύματος στην αδελφότητα ΠΕΛΕΚΑΝ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 20 και 21 Ιουνίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η εορτή του Αγίου Πνεύματος.

Την Κυριακή της Πεντηκοστής 20 Ιουνίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πανοράματος Βεροίας.

Τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος 21 Ιουνίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος στην αδελφότητα ΠΕΛΕΚΑΝ στο Κομνήνιο Βεροίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Ισαάκ Ιντζεβίδη, ο οποίος διακονεί στο αναλόγιο της αδελφότητος.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά τον Πανηγυρικό Εσπερινό ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφα-νῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατά σάρκα Χριστός, ἀπιστίᾳ νοσήσαντες, θεϊ-κῆς ἐξέπεσον χάριτος».

Ἡ Ἐκκλησία μας ἑόρτασε σήμερα τή γενέθλιο ἡμέρα της. Ἑόρτασε τήν κάθοδο τοῦ Παναγίου Πνεύ-μα-τος, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅπου ἦσαν συνηγμένοι οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, περιμένοντας τήν ἐκπλή-ρωση τῆς ὑποσχέσεώς του, τήν ἀπο-στολή δηλαδή τοῦ Παρα-κλή-του Πνεύματος.

Ποιός ὅμως ἦταν ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο κατῆλθε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο μέ τή μορφή πυρίνων γλωσσῶν;

Ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ ἁγίου Πνεύ-ματος ἦταν ἕνα πρωτοφανές γεγο-νός. Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ δέν γνώριζαν τί ἀκριβῶς σήμαινε ἡ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ὅτι θά στεί-λει «ἄλλον Παράκλητον» οὔτε πῶς ἀκριβῶς θά πραγματοποιεῖτο. Γι᾽ αὐτό καί τό ἅγιο Πνεῦμα κατέρ-χεται «ἐν εἴδει πυρίνων γλωσ-σῶν», ὥστε νά γίνει ἐμφανές ποιοί τό λαμβάνουν, καί συνοδεύεται ἀπό ἦχο δυνατό «καθάπερ φερο-μένης βιαίας πνοῆς», γιά νά κατα-νοήσουν καί ὅσοι βρισκόταν στήν Ἱερουσαλήμ ὅτι συμβαίνει κάτι μο-ναδικό καί συγκλονιστικό.

Ἐάν τό ἅγιο Πνεῦμα κατήρχετο χωρίς αὐτά τά ἐξωτερικά στοιχεῖα, ἀκόμη καί ἄν οἱ μαθητές τοῦ Χρι-στοῦ συνειδητοποιοῦσαν τήν ἐπι-φοίτησή του ἀπό τήν ἀλλαγή πού θά συνέβαινε μέσα τους, ὅλοι οἱ ἄλλοι δέν θά ἦταν σέ θέση νά κατα-λάβουν τήν παρουσία του καί τήν ἀλλοίωση πού θά ἐπέφερε στούς μαθητές καί ἀποστόλους τοῦ Κυ-ρίου. Γι᾽ αὐτό καί ἀπό συγκατάβαση πρός τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία ἐμφανίζεται τό Πανάγιο Πνεῦμα μέ ὑλική μορφή, μέ τή μορφή πυρί-νων γλωσσῶν, ἡ ὁποία παραπέμπει καί στίς ἄκτιστες ἰδιότητες καί ἐνέργειές του, ὥστε νά γίνει αἰ-σθητή ἡ ὑπερφυσική παρουσία του.

Γι᾽ αὐτό ἀκόμη δίδει τό ἅγιο Πνεῦμα στούς μαθητές τοῦ Κυρίου τή χάρη τῆς γλωσσολαλίας, τή χάρη νά μιλοῦν γλῶσσες πού μέχρι τότε δέν γνώριζαν καί νά κηρύτ-τουν σέ αὐτές τό Εὐαγγέλιο, ὥστε νά γίνει ἐμφανής ἡ μεταβολή πού συντελέσθηκε μέσα τους.

Γι᾽ αὐτό καί, μετά τήν ἐπιφοίτηση τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οἱ μαθητές δέν στρέφονται πρός τούς Ἰουδαί-ους, ἀλλά ἀπευθύνονται «εἰς πάντα τά ἔθνη»,

ἀπευθύνονται στούς ἀνθρώπους κάθε φυλῆς καί γένους καί τούς μιλοῦν στή γλώσ-σα πού καταλάβαινε ὁ καθένας ἀπό αὐτούς.

Τό κήρυγμα αὐτό τῶν ἀποστό-λων, τό πρῶτο τους κήρυγμα, ση-ματοδοτεῖ τή νέα ἐποχή. Ὁ Χριστός ἀπευθύνθηκε πρός τούς Ἰουδαίους, κήρυξε στίς Συναγωγές τους καί προσπάθησε νά τούς πείσει ὅτι αὐτός ἦταν ὁ Μεσσίας πού περί-μεναν γιά νά τούς λυτρώσει. Ὅμως ἐκεῖνοι «ἀπιστίᾳ νοσήσαντες, θεϊ-κῆς ἐξέπεσον χάριτος», ὅπως ἀκού-σαμε νά ψάλλει πρό ὀλίγου ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Ἀρρώστησαν ἀπό τήν ἀρρώστια τῆς ἀπιστίας, καί δέν θέλησαν νά δεχθοῦν ὅτι ὁ Χριστός ἦταν ὁ Μεσσίας καί λυ-τρωτής τους. Ὁ Χριστός προειδο-ποί-ησε πολλές φορές καί μέ δια-φόρους τρόπους τούς Ἰουδαίους ὅτι αὐτοί τούς ὁποίους ὑποτιμοῦσαν, οἱ ἀμαρ-τωλοί, οἱ ἐθνικοί, οἱ Σαμα-ρεῖτες, θά βροῦν τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἐκεῖνοι, μέ τή βεβαιότητα ὅτι εἶναι ὁ περιούσιος λαός τοῦ Θεοῦ, ἀδιαφόρησαν καί ἐξέπεσαν τῆς θείας χάριτος.

Αὐτό ὅμως πού ἔχασαν οἱ Ἰου-δαῖοι ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους, τό κέρδισαν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούοντας τό κήρυγμα τῶν ἀπο-στό-λων, ἔλαβαν τό θεῖο φῶς καί ἔγιναν μέλη τῆς πρώτης Ἐκκλη-σίας τοῦ Χριστοῦ.

Τό ἴδιο φῶς ἔλαμψε καί φώτισε καί ἐμᾶς διά τοῦ κηρύγματος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύ-λου, πού ἦρθε στήν πόλη μας καί κήρυξε στή γλώσσα μας τό Εὐαγγέ-λιο τοῦ Χριστοῦ. Οἱ πατέρες μας πίστευσαν καί ἀκολούθησαν τήν ὁδό τῆς σωτηρίας καί προσέφεραν στήν Ἐκκλησία ἁγίους καί μάρτυ-ρες καί ἱεράρχες. Τί κάνουμε ὅμως ἐμεῖς; Μήπως ἐπαναπαυόμεθα σάν τούς Ἰουδαίους στή σκέψη ὅτι ἐμεῖς εἴμεθα τώρα ὁ εὐλογημένος, ὁ περιούσιος λαός τοῦ Θεοῦ καί ἀδιαφοροῦμε γιά τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας; Μήπως ἀπορρίπτουμε τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία διαχέ-εται καί διαδίδεται στούς πιστούς διά τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς Ἐκ-κλησίας μας; Μήπως ἀμφιβάλλου-με καί ἀπιστοῦμε σέ ὅσα διδάσκει τό Εὐαγγέλιο ἤ ἀμφισβητοῦμε τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί τά θαύματα τά ὁποῖα αὐτή ἐνεργεῖ στόν κόσμο, κάνοντας στήν πραγ-μα-τικότητα αὐτό πού ἔκαναν καί οἱ Ἰουδαῖοι;

Ἄς ἐξετάσουμε τούς ἑαυτούς μας καί ἄς προσέξουμε τή συμπεριφορά μας καί τή στάση μας γιά νά μήν διακινδυνεύσουμε νά ἐκπέσουμε καί ἐμεῖς τῆς θείας χάριτος, τήν ὁποία δίδει τό Πανάγιο Πνεῦμα μέ τήν παρουσία του στήν ψυχή μας καί στή ζωή μας. Καί ἄς φροντίσουμε νά ἀκοῦμε μέ ταπείνωση καί νά πιστεύουμε στόν λόγο τῆς Ἐκκλη-σίας, πού εἶναι θεόπνευστος καί σωτήριος, γιά νά ἀξιωθοῦμε τοῦ φωτισμοῦ καί τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος πού θά μᾶς ὁδη-γήσει στή σωτηρία.

Αὐτό τό Πνεῦμα τό ἅγιο μετέφερε καί σέ μᾶς ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ

ἱδρυτής τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος, δέν ἦταν βέβαια στήν Πεντηκοστή, ἀλλά ἐδέχθη ἀπό τόν ἴδιο τόν Κύριο τήν εὐλογία καί τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος γιά νά διδάσκει. Ἔτσι οἱ προπάτορές μας εἶχαν τήν εὐλογία νά δεχθοῦν τό πρῶτο μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο. Καλούμεθα καί ἐμεῖς νά ζητοῦμε αὐτό τό Πνεῦμα τό ἅγιο, ἀλλά καί νά τιμοῦμε τόν ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος εἶναι, θά ἔλεγα, ὁ πνευματικός μας πατέρας. Γι᾽ αὐτό καί σᾶς καλῶ, στίς 29 τοῦ μηνός, πού εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν ἀποστόλων Παύλου καί Πέτρου, στό Βῆμα τοῦ ἀποστόλου, ἐκεῖ πού εἶναι ἡ κολυμβήθρα, ὅπου δεχθήκαμε τό Πνεῦμα τό ἅγιο, νά συνεορτάσουμε κατά τόν Μεγάλο Πανηγυρικό Ἑσπερινό τόν ἱδρυτή τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τό Πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὁδη-γήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ».

Μία παράκληση τοῦ προφητά-να-κτος Δαβίδ ἐπανέλαβαν πρό ὀλί-γου οἱ ἱεροψάλτες ψάλλοντας τό Κοινωνικό. Μία παράκληση πρός τόν Θεό προ-κειμένου τό Πνεῦμα του τό ἀγα-θόν, τό Πανάγιο Πνεῦ-μα, νά μᾶς ὁδηγήσει «ἐν γῇ εὐ-θείᾳ».

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ γῆ αὐτή στήν ὁποία ἐπιθυμεῖ νά φθάσει ὁ ψαλ-μω--δός, ἀλλά καί ἐμεῖς, καθώς ἐπα-ναλάβαμε τό αἴτημά του; Ἀλλά καί γιά ποιόν λόγο ἔχουμε ἀνάγκη τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ γιά νά φθά-σουμε ἐκεῖ;

Ἡ εὐθεῖα γῆ δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ ὅπου δέν συναντᾶ κανείς «ἀκάνθας καί τριβόλους», ἐκεῖ ὅπου κατά τόν προ-φήτη «πᾶν ὄρος καί βουνός τα-πεινωθήσεται, καί ἔσται τά σκο-λιά εἰς εὐθείαν καί αἱ τραχεῖαι εἰς ὁ-δούς λείας», ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρ-χει, κατά τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπό-στολο, «ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατά τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ».

Γιατί ὅμως χρειαζόμεθα ὁδηγό γιά νά φθάσουμε καί μάλιστα τό Πνεῦμα τό ἅγιο τοῦ Θεοῦ;

Χρειαζόμεθα ὁδηγό, γιατί κανείς δέν μπορεῖ νά φθάσει στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ μέ τίς δικές του δυνάμεις. Ὄχι μόνο γιατί εἶναι πολύ εὔκολο νά πλανηθεῖ, νά παραπλανηθεῖ καί νά χάσει τόν δρόμο, ἀλλά καί γιατί ἡ εἴσοδος στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι κάτι τό ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά τό ἐπιτύχει μό-νος του, μέ τίς δικές του δυνά-μεις καί τά δικά του μέσα. Κανένας ἄν-θρω-πος δέν εἰσέρ-χε-ται στή βασι-λεία τοῦ Θεοῦ χάρη στά καλά του ἔργα ἤ χάρη στίς ἀρε-τές του. Τό ἔλεος καί ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτή πού μᾶς τήν χα-ρί-ζει. Καί μᾶς χαρίζει τή βασιλεία του μέ δύο τρόπους.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι μᾶς βοηθᾶ νά ἀκοῦμε, νά μελετοῦμε καί νά κα-τα-νοοῦμε τόν λόγο τοῦ Εὐαγγε-λίου, ἀλλά καί νά τόν ἐφαρμόζουμε στή ζωή μας. Καί ὅπως χωρίς

τό Πνεῦ-μα τοῦ Θεοῦ, οἱ μαθητές τοῦ Κυ-ρίου δέν θά μποροῦσαν νά κατα-νο-ή-σουν καί νά συλλάβουν ὅλα ὅσα τούς δίδαξε ὁ Χριστός, ἔτσι καί ἐμεῖς χωρίς τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος δέν μποροῦμε νά κατα-νοή-σουμε ὅσα μᾶς διδάσκει ὁ Θεός διά τῆς μελέτης τοῦ λόγου του καί ὅσα ἀκοῦμε διά τοῦ θείου κηρύγ-ματος στήν Ἐκκλησία.

Ἀλλά δέν ἀρκεῖ νά ἀκοῦμε μόνο, χρειάζεται νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος γιά νά κάνουμε ὅσα λέγει τό Εὐαγγέλιο καί ὅσα ἀκοῦμε στήν Ἐκκλησία πράξη στή ζωή μας, διότι διαφορετικά δέν ἔχει νόημα νά τά ἀκοῦμε.

Χρειάζεται ἡ χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία λαμβάνουμε διά τῆς συμμετοχῆς μας στά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, γι᾽ αὐτό καί κανείς δέν μπορεῖ νά ζή-σει τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί νά φθά-σει στήν ἁγιότητα ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Χρειάζεται ἡ χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύ-ματος, διότι αὐτή εἶναι ἡ ὁποία συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες μας καί τίς πτώσεις μας, καί μᾶς βοηθᾶ νά ἀποκα-ταθιστοῦμε τή σχέση μας μέ τόν Θεό, ὥστε νά μποροῦμε νά συνεχί-σουμε τόν ἀγώνα μας.

Ἀλλά ἀκόμη καί ἐάν ζήσουμε τη-ρώντας μέ συνέπεια καί ἀκρί-βεια τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀκόμη καί ἄν κάνουμε καλά ἔργα καί ἀποκτή-σουμε ἀρετές, πάλι ἔχουμε ἀνάγκη τό Πανάγιο Πνεῦμα προκειμένου νά μᾶς ὁδηγήσει στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Διότι, κανείς δέν μπορεῖ νά σωθεῖ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. Κανείς δέν μπο-ρεῖ νά λάβει τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ἀρετῆς του καί τῶν πράξεών του. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτή πού μᾶς τήν χαρίζει, ὅταν ὁ Θεός βλέπει τήν προσπάθειά μας καί τόν ἀγώνα μας, ὅταν βλέπει τήν ταπείνωσή μας καί τή διάθεσή μας νά εἴμεθα κοντά του.

Ἡ χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἶναι «ἡ πάντοτε τά ἀσθενῆ θερα-πεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀνα-πλη-ροῦσα», καί μόνο δι᾽ αὐτῆς μπο---ρεῖ τελικά νά ἀξιωθεῖ ὁ χοϊκός ἄνθρω-πος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Γι᾽ αὐτό, ἑορτάζοντας σήμερα τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό τρίτο πρόσω-πο τῆς Παναγίας Τριάδος, τό ὁποῖο ἐπι-φοίτησε ἐπί τούς ἁγίους μαθητές καί ἀποστόλους καί τούς δίδαξε «πᾶσαν τήν ἀλήθειαν», ἄς τό παρα-κα-λέσουμε καί ἐμεῖς, ἰδιαιτέ-ρως σήμερα, ἀλλά ἄς τό παρακα-λοῦμε καί καθημερινά, σέ ὅλη μας τή ζωή, νά μᾶς ὁδηγεῖ καί νά μᾶς κατευ-θύνει μέσα ἀπό τίς δυσκολίες, μέσα ἀπό τούς πειρασμούς, μέσα ἀπό τούς ἰούς, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν θάνατο καί ψυχικό καί σωματικό, μέσα ἀπό τά ἐμπόδια τῆς παρούσης ζωῆς, μέ-σα ἀπό τίς παγίδες, στίς ὁποῖες πολ-λές φορές πέφτουμε, μέσα ἀπό τίς δοκιμασίες πού συχνά μᾶς ταλαιπωροῦν καί μᾶς κάνουν νά ὑποφέρουμε, στήν εὐθεῖα γῆ τῆς βασιλείας τοῦ

Θεοῦ καί φῶς τῆς

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Περισσότερες φωτογραφίες